

[Udenrigsministeren.]

ladende lighed, dybtgående forskelle mellem de to forslag. Efter det russiske forslag skulle FN's militære styrker trækkes tilbage fra Korea inden valgene. Dette ville uden tvivl føre til, at striden mellem Nord- og Sydkorea påny blussede op. Efter det russiske forslag var det dernæst tanken, at medlemmerne af Nord- og Sydkoreas lovgivende forsamling skulle mødes for at vælge en midlertidig regering og for at gennemføre de koreanske valg. Dette ville betyde, at Nordkorea — ganske bortset fra, at det var dette område, der begyndte krigen — ville få den urimelige fordel på forhånd at have majoritet i forsamlingen, da de nordkoreanske deputeredes antal er mere end dobbelt så stort som antallet af de sydkoreanske deputerede, til trods for at befolkningen i Sydkorea er omtrent dobbelt så stor som befolkningen i Nordkorea.

Endelig skulle efter det russiske forslag De Forenede Nationers kommission kun føre tilsyn med valgene uden at have nogen mulighed for at tilfættelægge dem eller til at udøve nogen kontrol.

Det britiske forslag blev med enkelte ændringer vedtaget den 4. oktober af den politiske komité. 47 lande, heriblandt de nordiske, stemte for forslaget. Imod stemte 5 lande. 7 afholdt sig fra at stemme.

Efter behandlingen i den politiske komité blev spørgsmålet forelagt plenarforsamlingen. Behandlingen dør forløb nogenlunde parallelt med behandlingen i den politiske komité. Det førnævnte 8 magts forslag blev vedtaget med samme stemmeafgivning som i den politiske komité.

Den ved resolutionen nedsatte ny Korea-kommission kom til at bestå af repræsentanter for Australien, Chile, Nederlandene, Pakistan, Philippinerne, Tyrkiet og Siam.

Plenarforsamlingens resolution udtaler sig lige så lidt som sikkerhedsrådets resolutioner udtrykkeligt om spørgsmålet, om FN-styrkerne kan overskride den 38. breddegrad.

Plenarforsamlingens resolution forudsætter imidlertid, at FN-styrkerne kunne overskride denne breddegrad, såfremt det måtte være nødvendigt for at opfylde resolutionen.

Det er klart, at enhedskommandoen, som har til opgave militært at gennemføre De Forenede Nationers resolutioner om Korea, ikke på forhånd kan være afskåret fra at beordre overskridelse af den 38. breddegrad. Forøvrigt har talrige krigshandlinger fundet sted nord for denne breddegrad både fra søen og fra luften, inden De Forenede Na-

tioners landstyrker nåede frem til denne demarkationslinie. Denne linie er ikke nogen landegrænse, men en midlertidig skillelinie, der ved Japans overgivelse blev vilkårligt trukket mellem det område, de sovjetrussiske tropper midlertidigt skulle besætte, og det område, som skulle besættes af amerikanske styrker. Når Nordkorea ikke ville standse kampen, var en overskridelse af denne breddegrad nødvendig for at genoprette ro og orden i området. Formålet er at bringe fred og sikkerhed tilveje, og det kan kun nås enten ved at angriberen overgiver sig, hvad han trods gentagen opfordring ikke har gjort, eller derved at han bliver slået afgørende. Det kan ikke tillades ham uforstyrret at samle nye kræfter nord for den 38. breddegrad og måske forberede et nyt overfald. I 1945 standsede Amerikas, Englands og Ruslands hære ikke ved Tysklands grænser. Hvis det nordkoreanske angreb ikke blev endeligt slået ned, ville forslagene om valg i hele Korea og om oprettelse af en demokratisk regering for hele landet blive umuliggjort, således at De Forenede Nationers resolutioner ville blive aldeles virkningsløse.

Det må nu være vort og alle andre fredselkende nationers håb, at fred og sikkerhed snarest kan genoprettes i hele Korea, og at der sikres befolkningen muligheder for ved frie valg både i den sydlige og i den nordlige del af landet selv at vælge sin demokratiske repræsentation og bestemme sin egen regeringsform.

Som det vil være det høje ting bekendt, har USA sammen med Canada, Frankrig, Philippinerne, Tyrkiet, Storbritannien og Uruguay på plenarforsamlingen i New York fremsat et forslag om en fælles fredsaktion. Forslaget tager sigte på at gøre det muligt for FN at træffe forholdsregler til effektivt, om nødvendigt ved anvendelse af væbnet magt, at gribe ind overfor enhver fremtidig aggression, der måtte true den mellemfolkelige fred og sikkerhed. Forslaget, der iøvrigt endnu ikke har fået sin endelige udformning og endnu ikke er kommet til afstemning, går i sin nuværende skikkelse i hovedtræk ud på følgende:

Såfremt sikkerhedsrådet på grund af manglende enighed mellem dets fem faste medlemmer skulle blive ude af stand til at opfylde sine forpligtelser forsåvidt angår opretholdelsen af fred og sikkerhed, skal plenarforsamlingen tage sagen under øjeblikkelig overvejelse med henblik på at vedtage egnede anbefalinger til medlemsstaterne om at foretage kollektive aktioner,